

[Lone Dybkjær]

Men konkluderende vil jeg sige, at jeg selvfølgelig kan støtte alle de fremadrettede initiativer. Jeg er faktisk også glad for, at det ser ud til – uanset at ingen kender dagsordenen endnu, formelt set i hvert fald – at det ender med at blive en rimelig bredt vedtaget dagsorden. Det skal jeg da være den første til at være glad for.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Debatten er nu langt henne i den tredje time, og der er en række ordførere, der endnu ikke har haft ordet. Det beder jeg deltagerne med de korte bemærkninger have i erindring.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg sætter normalt hr. Kent Kirk meget højt, og jeg mener, at han er en dygtig EF-politiker; men derfor har jeg også lyst til at spørge hr. Kent Kirk: Mener hr. Kent Kirk virkelig seriøst, at hvis vi havde fået nogle andre notater i Markedsudvalget eller havde diskuteret det på et tidligere tidspunkt, havde vi fået ændret holdningen i alle de lande, der stemte for dette direktiv?

Altså, hvad er det da for noget! Nok er Markedsudvalget et vigtigt udvalg, men at tro, at vi ved nogle procedurediskussioner skulle kunne ændre det flertal blandt de 12, der ønskede at få dette direktiv vedtaget, er da en selvovervurdering, så det basker! Så jeg tror, hr. Kent Kirk må have forklaret sig forkert, når man kan få den opfattelse, at nogle procedureregler skulle kunne føre til et andet resultat end det, der foreligger nu.

Når der foreligger et resultat, vi ikke kan lide, så er det da, fordi der i disse lande er en politisk vilje til at få dette her kørt igennem med de forudsætninger, der er, og da ikke, fordi de ikke har fundet ud af, hvad der foregik i Markedsudvalget!

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er nødt til at tage ordet, når hr. Risgaard Knudsen fortsætter med at berette, hvad der skete, da landbrugsministeren i 1988 forelagde rammedirektivet for Markedsudvalget, for jeg er overbevist om, at hr. Risgaard Knudsen har lige så god en hukommelse som jeg, så han

erindrer, hvad det egentlig talt var, der blev sagt dengang. Det var nemlig, at nu ville dette rammedirektiv blive delt op i tre mindre direktiver, hvor vi i ét direktiv ville få problemer med farvestoffer i fetaost og farvestoffer i pølser, og hvor vi i et andet direktiv ville få problemer med nitrit, nitrat og sulfid. Det var de tre ting, der blev gjort opmærksom på. Det ene sted ville vi gerne have noget ekstra, som de andre ikke ville have, og det andet sted var der noget, vi ikke ville have, men som de andre gerne ville have. Det var den diskussion, vi havde i 1988, og som så førte til, at det skulle udmøntes i tre direktiver. Så hånden på hjertet: Selv om den tidligere landbrugsminister ikke er til stede i salen, synes jeg ikke, at vi kan være bekendt at komme med bagholdsangreb over for nogen, som rent faktisk prøvede at fremlægge sagen, som den forelå.

Hvis vi havde været lidt mere aktive i Markedsudvalget, hvis de bilag og noter, vi fik, havde holdt os lidt mere på plads, kunne det godt være, at vi havde taget denne diskussion langt tidligere; men jeg er helt opmærksom på, at der var et meget stort flertal af Folketingets partier, som ikke ønskede at røre ved den slags ubehagelige direktiver, for vi stod over for en folkeafstemning, og det kunne måske få befolkningen til at se den i et forkert lys.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, jeg har grund til at være lidt ked af hr. Peter Duetofts korte bemærkning, for den viser jo, at hr. Peter Duetoft ikke tror, at industriministeren ville have været i stand til at gøre noget som helst, selv om industriministeren på et tidligere tidspunkt var blevet politisk opmærksom på, hvordan denne sag var, og hvordan den så ud for Folketingets flertal.

Dér havde jeg troet – men jeg er muligvis forkert underrettet – at industriministeren ville have været så dygtig, at han ved at bruge sine kontakter til kollegaerne i de andre lande og til Kommissionen kunne have gjort opmærksom på, at her har Danmark et stort problem, og at man er nødt til at forsøge at medvirke til at få løst det problem for Danmark.

Det er jeg overbevist om kunne have ladet sig gøre; men det er muligt, at den nuværende regering ikke er i stand til at gøre det. Jeg kan i hvert fald sige, at de tidligere, borgerlige rege-